

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI

Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 9 UsI-684/2019-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Antunu Žagaru, uz sudjelovanje zapisničarke Nikoline Grubišić, u upravnom sporu tužitelja Grada Rijeke, Rijeka, Korzo 16, kojeg zastupa opunomoćenik Dario Šimurina, zaposlenik tužitelja, protiv tuženika Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Rijeka, Riva 10, kojega zastupa službena osoba Rajka Alfreider Horvat, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Zvir d. o. o. u stečaju, Rijeka, Ružićeva 32, koju zastupa opunomoćenik odvjetnik Marko Zagorac, Rijeka, Ante Starčevića 5, radi ovrhe komunalne naknade, 26. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Primorsko-goranske županije, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, KLASA: UP/II-363-03/18-02/92, URBROJ: 2170/1-03-08/3-19-2 od 29. ožujka 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi nadoknadi trošak ovoga spora u visini od 1.250,00 kn (tisuću dvjesto pedeset kuna) u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne odluke o troškovima ovoga spora.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi Grada Rijeke, Odjela gradske uprave za komunalni sustav, KLASA: UP/I-363-03/18-09/541, URBROJ: 2170/01-02-20-18-1 MST od 16. listopada 2018., utvrđeno je da ovršenik Zvir d. o. o. u stečaju, Rijeka, Ružićeva 32, ovdje zainteresirana osoba, na dan 16. listopada 2018. duguje s osnove komunalne naknade zakonske zatezne kamate koje se odnose na zakašnjela plaćanja glavnice utvrđene na temelju ovršnih rješenja istoga tijela KLASA: UP/I-363-03/1512/426 i KLASA: UP/I-363-03/1513/20, oba od 8. srpnja 2015., iznos od 3.478,34 kn te trošak ovrhe u iznosu od 200,00 kn (točka 1. izreke), određena je ovrha na novčanim sredstvima ovršenika radi prisilne naplate navedenih potraživanja (točka 2. izreke), te je u točki 3. utvrđeno da žalba izjavljena protiv toga rješenja u točkama 1. i 2. izreke ne odgađa njegovo izvršenje. U točki 4. izreke obustavljen je postupak prisilne naplate duga komunalne naknade određen rješenjem o ovrsi istoga tijela od 15. rujna 2017., u dijelu koji se odnosi na glavicu u iznosu od 63.096,99 kn.

Povodom žalbe zainteresirane osobe protiv navedenog prvostupanjskog rješenja o ovrsi, isto je rješenjem tuženika KLASA: UP/II-363-03/18-02/92, URBROJ: 2170/1-03-08/3-19-2 od 29. ožujka 2019. poništeno s obrazloženjem da je iz spisa predmeta razvidno da je rješenjem prvostupanjskog tijela KLASA: UP/I-363-03/17-09/391 od 17. kolovoza 2017., pozivom na odredbu članka 147. stavka 1. točke 2. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16., dalje: Opći porezni zakon), u cijelosti obustavljen postupak prisilne naplate duga

komunalne naknade prema zainteresiranoj osobi, koji je bio određen rješenjem prvostupanjskog tijela KLASA: UP/I-363-03/17-09/66 od 31. ožujka 2017., jer je utvrđeno da je zainteresirana osoba podmirila cjelokupno dugovanje s osnove komunalne naknade pa da su prestala prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa. Nastavno se napominje da je nakon toga prvostupanjsko tijelo rješenjem KLASA: UP/I-363-03/17-09/391 od 15. rujna 2017. oglasilo ništavim svoje spomenuto rješenje o obustavi postupka od 17. kolovoza 2017., ali da je tuženik povodom žalbe zainteresirane osobe rješenjem KLASA: UP/II-363-03/17-02/22 od 30. studenog 2017. poništio prvostupanjsko rješenje o oglašivanju rješenja ništavim i predmet vratio na ponovni postupak. Prvostupanjsko je tijelo u međuvremenu donijelo novo rješenje o ovrsi KLASA: UP/I-363-03/17-09/393 od 15. rujna 2017. na novčanim sredstvima zainteresirane osobe za iznos glavnice od 63.096,99 kn i za zakonske zatezne kamate od 3.478,34 kn, a to je rješenje također poništeno rješenjem tuženika KLASA: UP/II-363-03/17-01/67 od 30. studenog 2017. zbog toga što je njime bila određena ovrha, iako je u istoj upravnoj stvari i dalje na snazi rješenje o obustavi postupka prisilne naplate duga komunalne naknade. Naglašava se kako je predmetnim rješenjem o ovrsi od 16. listopada 2018. ponovo određena prisilna naplata zakonskih zateznih kamata u pravnoj stvari u kojoj je postupak prethodno pravomoćno obustavljen, pa da je stoga to prvostupanjsko rješenje nepravilno i na zakonu neosnovano. Tuženik ukazuje prvostupanjskom tijelu na načelo zaštite stečenih prava stranaka iz članka 13. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09., dalje: Zakon o općem upravnom postupku) kojim je propisano da se pravomoćna odluka kojom je stranka stekla određeno pravo odnosno kojom su stranci određene neke obveze, može poništiti, ukinuti ili izmijeniti samo u slučajevima propisanim zakonom (članak 129. i članak 130. istoga Zakona), pa kako je u ovoj upravnoj stvari i dalje na snazi pravomoćna odluka o obustavi postupka, to da prvostupanjsko tijelo nije moglo novim rješenjem određivati prisilnu naplatu kamata.

Tužitelj Grad Rijeka je ovome Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost navedenog drugostupanjskog rješenja tuženika, navodeći da su činjenice u bitnim pitanjima nepotpuno utvrđene, dok je iz pravilno i potpuno utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te da su povrijeđena pravila postupka. U tužbi, nakon izlaganja tijeka cjelokupnog upravnog postupka, tužitelj u bitnom navodi da je u ponovnom postupku, postupajući po uputama tuženika iz rješenja od 30. studenoga 2017., kojim je bilo poništeno rješenje o ovrsi od 15. rujna 2017., prvostupanjsko tijelo utvrdilo da na dan 16. listopada 2018. zainteresirana osoba duguje zakonsku zateznu kamatu u iznosu od 3.478,34 kn te trošak ovrhe u iznosu od 200,00 kn, a da je glavnica u iznosu od 63.096,99 kn, koja se odnosi na razdoblje od listopada 2016. do ožujka 2017. podmirena, pa da je slijedom toga postupak prisilne naplate duga komunalne naknade u tom dijelu obustavljen. Tužitelj ističe da je rješenjima o obvezi komunalne naknade od 8. srpnja 2015. utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade koja i dalje postoji, jer da dugovanje nije podmireno u cijelosti, bez obzira na rješenje o obustavi od 17. kolovoza 2017. Navodi kako je zainteresirana osoba u razdoblju od 2017. do 2019. godine platila cijelu glavicu, čime da je priznala dugovanje, odnosno postojanje obveze plaćanja glavnice, pripadajućih zateznih kamata i troškova ovrhe. Na temelju navedenog činjeničnog stanja tužitelj smatra da su prema odredbama članaka 140. i 141. Općeg poreznog zakona i članaka 4. i 5. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10. i 112/12.) ispunjene zakonske pretpostavke za prisilnu naplatu komunalne naknade do namirenja cjelokupnog duga, odnosno da nema zapreke za donošenje rješenja o ovrsi za razliku dugovanja koje nije podmireno. Stoga predlaže da Sud izvrši uvid u dokumentaciju priloženu spisu predmeta, uključujući analitičke kartice partnera priložene tužbi, te da po provedenom postupku poništi osporeno tuženikovo rješenje i meritorno odluči u ovoj upravnoj stvari, a podredno da vrati predmet tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje pri navodima iz osporenog rješenja iz razloga navedenih u njegovu obrazloženju te predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu podsjeća da je rješenjem prvostupajnskog tijela od 17. kolovoza 2017. postupak prisilne naplate protiv zainteresirane osobe pravomoćno obustavljen budući da nisu postojale pravne pretpostavke za vođenje postupka sukladno članku 147. stavku 1. točki 2. Općeg poreznog zakona jer je zainteresirana osoba podmirila cjelokupno dugovanje, pa tako očito i zakonske zatezne kamate, te da su stoga prestala prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa. Zainteresirana osoba napominje da se postupak ovrhe smatra dovršenim obustavom ovrhe sukladno članku 151. Općeg poreznog zakona u vezi s člankom 73. stavkom 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14. i 55/16.). Naglašava da je donošenjem prvostupajnskog rješenja od 16. listopada 2018. povrijeđen niz zakonskih odredbi budući da je na snazi rješenje o obustavi postupka jer je zainteresirana osoba podmirila cjelokupno dugovanje te da su prestala sva prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa pa tako i obveze na temelju zateznih kamata. Osim toga, navodi da se radi o zaduženjima za razdoblje od 18. listopada 2016. do 16. ožujka 2017., ali da se u obračunu kamata pogrešno navodi i taj period za koji je ovrha pravomoćno obustavljena, slijedom čega zainteresirana osoba smatra da je takav obračun kamata u najmanju ruku sporan te dovodi u sumnju zakonitost i pravilnost prvostupajnskog rješenja i zbog toga razloga. Zainteresirana osoba smatra da je tuženik zakonito i pravilno donio osporeno rješenje kojim je poništio prvostupajnsko rješenje o ovrsi. Također se poziva na načelo zaštite stečenih prava stranaka iz članka 13. Zakona o općem upravnom postupku i ističe da prvostupajnsko tijelo nije moglo određivati prisilnu naplatu kamata jer je u ovoj pravnoj stvari i dalje na snazi pravomoćna odluka o obustavi postupka. Slijedom navedenog, zainteresirana osoba predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Dakle, među strankama ovoga spora nije sporno da je rješenjem prvostupajnskog tijela od 17. kolovoza 2017. obustavljen u cijelosti postupak prisilne naplate duga komunalne naknade koji je bio određen rješenjem o ovrsi od 31. ožujka 2017. pljenidbom novčanih sredstava zainteresirane osobe kao ovršenika, za obveze komunalne naknade u razdoblju od listopada 2016. do ožujka 2017., budući da je prvostupajnsko tijelo tada utvrdilo da je zainteresirana osoba podmirila cjelokupno dugovanje za koje je bila određena ovrha pa da su stoga prestala prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa (članak 147. stavak 1. točka 2. Općeg poreznog zakona).

Sporno je, međutim, je li zakonito rješenje o ovrsi kojim je nakon toga, uslijed naknadnog utvrđenja da predmetno dugovanje ipak nije bilo podmireno u cijelosti, nego samo u dijelu, kojim je određena ovrha radi naplate nepodmirenog dijela obveze (koji se odnosi na zatezne kamate), iako je na snazi pravomoćno rješenje o obustavi postupka prisilne naplate.

U sporu je provedena rasprava na ročištu 19. veljače 2020. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, službene osobe tuženika i opunomoćenika zainteresirane osobe.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovoga upravnog spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je sporu prethodio.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Iz spisa predmeta upravnog postupka, kao i izjava stranaka u ovom sporu, nedvojbeno proizlazi da je rješenjem o ovrsi prvostupajnskog tijela KLASA: UP/I-363-03/17-09/66, URBROJ: 2170/01-02-20-17-1 od 31. ožujka 2017., bila određena ovrha na novčanim sredstvima zainteresirane osobe kao ovršenika radi prisilne naplate komunalne naknade za

razdoblje od listopada 2016. do ožujka 2017., na temelju dva ovršna rješenja istoga tijela od 8. srpnja 2015., u iznosu glavnice od 71.629,05 kn i zatezne kamate od 1.363,09 kn te troška ovrhe u iznosu od 200,00 kn, da je to rješenje poništeno rješenjem tuženika KLASA: UP/II-363-03/17-02/7, URBROJ: 2170/1-03-08/3-17-2 od 10. srpnja 2017. te da je u ponovnom postupku rješenjem prvostupanjskog tijela KLASA: UP/I-363-03/17-09/391, URBROJ: 2170/01-02-20-17-1 od 17. kolovoza 2017., obustavljen u cijelosti postupak prisilne naplate duga komunalne naknade prema zainteresiranoj osobi, koji je bio određen rješenjem o ovrsi od 31. ožujka 2017., budući da ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, i to s obrazloženjem da je u ponovnom postupku utvrđeno da je zainteresirana osoba podmirila cjelokupno dugovanje za koje je bila određena ovrha rješenjem od 31. ožujka 2017., da su stoga prestala prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa pa je postupak obustavljen na temelju članka 147. stavka 1. točke 2. Općeg poreznog zakona. Nakon toga je prvostupanjsko tijelo rješenjem KLASA: UP/I-363-03/17-09/391, URBROJ: 2170/01-02-20-17-2 od 15. rujna 2017. objavilo ništavim svoje spomenuto rješenje o obustavi postupka od 17. kolovoza 2017., jer je utvrdilo da je zainteresirana osoba podmirila dio duga za koji je bila određena ovrha, ali ne cijeli iznos dugovanja, pa da nisu bile ispunjene pretpostavke za obustavu ovrhe u cijelosti. Navedeno rješenje o oglašivanju ništavim tuženik je poništio rješenjem KLASA: UP/II-363-03/17-02/22, URBROJ: 2170/1-03-08/3-17-2 od 30. studenoga 2017. i predmet vratio na ponovni postupak. Prvostupanjsko je tijelo u međuvremenu donijelo novo rješenje o ovrsi KLASA: UP/I-363-03/17-09/393, URBROJ: 2170/01-02-20-17-1 MST od 15. rujna 2017. na temelju istih ovršnih isprava i za isto razdoblje, za iznos glavnice od 63.096,99 kn i za zakonske zatezne kamate od 3.478,34 kn te trošak ovrhe od 200,00 kn, pa je i to rješenje poništeno rješenjem tuženika KLASA: UP/II-363-03/17-01/67, URBROJ: 2170/1-03-08/3-17-2 od 30. studenog 2017. uz vraćanje predmeta na ponovni postupak. Potom je u ponovnom postupku doneseno predmetno, uvodno opisano prvostupanjsko rješenje o ovrsi od 16. listopada 2018., radi prisilne naplate duga s osnove zatezne kamate koja se odnosi na zakašnjela plaćanja glavnice komunalne naknade, a koja je bila obuhvaćena ranijim rješenjem o ovrsi od 31. ožujka 2017., koji je postupak, kao što je navedeno, obustavljen rješenjem od 17. kolovoza 2017.

Od mjerodavnih materijalnopравnih i procesnopравnih odredaba, valja navesti da prema članku 23. stavku 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ broj 36/95., 109/95., 21/96., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 56/13., 94/13., 153/13., 147/14. i 36/15., dalje: Zakon o komunalnom gospodarstvu) izvršno rješenje o komunalnoj naknadi izvršava upravno tijelo jedinice lokalne samouprave u čijemu su djelokrugu poslovi komunalnoga gospodarstva, i to u postupku i na način određen propisima o prisilnoj naplati poreza na dohodak, odnosno dobit, a prema kojim se propisima glede prisilne naplate primjenjuju odredbe Općeg poreznog zakona.

Prema članku 147. stavku 1. točki 2. Općeg poreznog zakona, ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovršenika ako prestanu prava i obveze iz porezno-dužničkog odnosa.

U članku 13. Zakona o općem upravnom postupku, propisano je da se odluka javnopравnog tijela protiv koje se ne može izjaviti žalba niti pokrenuti upravni spor (pravomoćna odluka), a kojom je stranka stekla određeno pravo odnosno kojom su stranci određene neke obveze, može poništiti, ukinuti ili izmijeniti samo u slučajevima propisanim zakonom.

S obzirom na sve navedeno, Sud smatra da je tuženik pravilno zaključio da prvostupanjsko tijelo nije moglo novim rješenjem određivati prisilnu naplatu kamata kada je i

dalje na snazi pravomoćno rješenje o obustavi postupka prisilne naplate duga komunalne naknade na koju se te kamate odnose, što je tuženik valjano obrazložio, pozivajući se, između ostaloga i na načelo zaštite stečenih prava stranaka iz članka 13. Zakona o općem upravnom postupku.

Naime, pogreška prvostupanjskog tijela pri utvrđivanju činjenica u ranijem dijelu postupka, koja je rezultirala obustavom postupka uslijed utvrđenja da je cjelokupna obveza podmirena, ne može ići na štetu stranke. Stoga naknadno utvrđenje vlastite pogreške u utvrđivanju činjenica ne ovlašćuje prvostupanjsko tijelo da izvan zakonom propisanih razloga i uvjeta u kojima se pravomoćna odluka može poništiti, ukinuti ili izmijeniti, prisilno naplaćuje dug za koji je ranije utvrdilo da je podmiren te je pravomoćnim rješenjem obustavilo postupak prisilne naplate.

Slijedom svega navedenog, Sud je osporeno tuženikovo rješenje kojim je prvostupanjsko rješenje o ovrši poništeno bez vraćanja na ponovni postupak, ocijenio zakonitima pa je valjalo na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: Zakon o upravnim sporovima) tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Odluka o troškovima spora utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

Stoga je tužitelj, koji je spor izgubio, dužan nadoknaditi troškove spora zainteresiranoj osobi kojoj je Sud priznao trošak zastupanja po odvjetniku, i to za sastav odgovora na tužbu i za zastupanje na raspravnom ročištu, u zatraženom iznosu od po 500,00 kn po radnji, uvećano za iznos PDV-a, što je u okviru nagrade propisane u Tbr. 23, Tbr. 50 te Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) te ukupno iznosi 1.250,00 kn.

Sukladno članku 11. stavku 1. točki 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18.) tužitelj je oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi u ovom sporu.

U Rijeci 26. veljače 2020.

S u d a c

Antun Žagar, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u **četiri primjerka**, u roku od **15 dana** od dana dostave presude.

Dostaviti:

- tužitelju Gradu Rijeci, Rijeka, Korzo 16
- tuženiku Primorsko-goranskoj županiji, Upravnom odjelu za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Rijeka, Riva 10/I
- opunomoćeniku zainteresirane osobe, odvjetniku Marku Zagorcu, Rijeka, Ante Starčevića 5

Za točnost otprayka – ovlaštena službenica:

Nikolina Grubišić